

Arnold Slaghek

Voor De mooiste gezichten van Zutphen spreek ik deze week een man in volledige troubadourskledij. Hij begint te vertellen dat hij is geboren in Hilversum en verhuisde op zijn tweede naar Amsterdam, waar hij dertig jaar zou wonen. Na het gymnasium studeerde hij Nederlandse taal- en letterkunde aan de Vrije Universiteit van Amsterdam en werd doctorandus. Een logische keuze: taal en woordspelingen hadden hem altijd al gefascineerd. Zo schreef hij zelfs een aantal grappen voor cabaretier Fons Jansen, met wie hij later bevriend raakte.

Na zijn studie ging hij het onderwijs in. Eerst als invalkracht in Enkhuizen en later in Lochem. Toen er in Doetinchem een vaste baan vrijkwam, greep hij die kans. Voor de liefde verhuisde hij daarna naar Zutphen maar bleef werken in Doetinchem, waar hij uiteindelijk 33 jaar met veel plezier les gaf, tot aan zijn pensioen. Muziek liep altijd als een rode draad door zijn leven. Zijn vader speelde piano, en als jongen moest hij telkens de bladzijden omslaan van de partituur. Thuis stond een vleugel en een gitaar, waarmee hij experimenteerde als zijn ouders naar de kerk waren. Zonder lessen leerde hij zichzelf de eerste akkoorden. Toen hij op zijn zeventiende gitarist Harry Sibum hoorde spelen in het

Lido in Amsterdam, vroeg hij direct om les. Al snel bleek zijn talent: na negen maanden adviseerde Sibum hem om door te gaan bij de leraar van Jan Akkerman. Helaas zat die vol, maar de liefde voor de gitaar was blijvend.

Naast zijn werk volgde hij een deeltijdstudie Engels, waarmee hij een tweedegraads bevoegdheid behaalde. Ook studeerde hij docent muziek aan het conservatorium in Zwolle. Daardoor kon hij uiteindelijk drie vakken geven: Nederlands, Engels en muziek – vakken die hij vaak met elkaar wist te verbinden via teksten en liederen. Een nieuwe inspiratiebron vond hij in de Italiaanse gitarist Livio Gianola, specialist op de acht-snarige gitaar. Hij liet er zelf een bouwen door Menno Bos en volgt nog altijd online lessen bij Gianola in Italië.

Daarnaast is hij lokaal zeer actief: hij is troubadour bij De Drogenappers, een straattheatergezelschap in middeleeuwse kledij én orkestleider van de Buurtband, die stoere nummers als Proud Mary en The Wild Rover speelt. Met een lach vertelt hij dat er naast gitaristen, accordeonisten en een pianist ook een operazangeres meedoet – en dat de band nog nieuwe leden zoekt. Grappig detail is dat er hier ook gespeeld wordt op een zg. basbatphone, wat een soort pvc buis is waarop geslagen wordt en waarmee verschillende tonen voortgebracht worden. Al twintig jaar is hij bovendien dirigent van het Oosthoekkoor, dat wereldmuziek en populaire liederen in vele talen zingt. Daar blijft het niet bij. Hij speelt in Triolied en vormt twee duo's: Duo 'De Rien', waarin hij met pianist Rien Wulffraat Franse chansons brengt, en Duo d'Accordage, samen met Ed Vervloet. Ook daar staan chansons centraal.

Naast al dit muzikale werk geniet hij van zijn kleinkinderen en doet hij aan krachttraining. Het mooiste compliment dat hij ooit kreeg? Dat hij, verkleed als troubadour, leek op een reïncarnatie uit de middeleeuwen. Precies dat gevoel ervaart hij zelf ook, wanneer hij in Zutphen muziek maakt. Dit is dan ook het verhaal van onze enige echte stadstroubadour Arnold Slaghek!